

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 20 lutego 2013 r.

Poz. 923

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.39.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 11 stycznia 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVI/118/12 Rady Gminy Miłki z dnia 30 listopada 2012 r.** w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rydzewo obejmującego teren Kościoła Rzymskokatolickiego **w części:**

- § 13 ust. 6 pkt 1 w zakresie wyrazów „szczegółowe dane dotyczące ilości i rodzaju urządzeń elektroenergetycznych niezbędnych do zasilania zostaną określone w warunkach przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, które będą wydane podmiotom wnioskującym o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej,
- § 13 ust. 6 pkt 2,
- § 13 ust. 6 pkt 3 w zakresie wyrazów „Przebudowa istniejących urządzeń elektroenergetycznych będzie możliwa po uzyskaniu warunków przebudowy i zawarciu stosownej umowy między zainteresowanymi i PGE Dystrybucja S.A. Oddział Białystok,
- § 13 ust 10.

UZASADNIENIE:

Uchwałą, o której mowa na wstępie Rada Gminy Miłki na podstawie m.in. art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) uchwaliła zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowości Rydzewo obejmującego teren Kościoła Rzymskokatolickiego.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała, we wskazanym w sentencji w zakresie, rażąco narusza prawo.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz terenów zamkniętych, należy do zadań własnych gminy. Norma zawarta w art. 20 ust. 1 tej ustawy, wskazuje zaś radę gminy jako organ właściwy do uchwalenia planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego. Z powyższego wynika, iż rada gminy jest organem właściwym do określania zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Nie istnieje przepis upoważniający do przeniesienia choćby części tej kompetencji na inny organ bądź podmiot. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (podobnie stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11). Ponadto, plan miejscowy (będąc aktem prawa miejscowego) musi zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją,

bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego.

W treści zakwestionowanych zapisów Rada Gminy wprowadziła szereg norm o charakterze otwartym, uzależniając sposób zagospodarowania terenów od późniejszych uzgodnień oraz warunków ustalanych jednostronnie przez podmioty trzecie, biorące udział w procesie realizacji inwestycji. Zapisy takie w sposób istotny naruszają prawo (tak m. in.: wyrok WSA w Krakowie z dnia 14 września 2007 r. sygn. II SA/Kr 559/07, wyrok WSA w Krakowie sygn. II SA/Kr 1148/07 oraz WSA z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. IISA/GI 522/09). Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane być mają w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów. Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację (tak m.in. NSA w wyroku z dnia 2 grudnia 2012 r. sygn. II OSK 2096/10). Dlatego też zapisy § 13 ust 6 pkt 1, pkt 2, pkt 3 uchwały należy wyeliminować z obrotu prawnego.

Nadto miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może regulować kwestii prawnych w zakresie umów cywilnoprawnych pomiędzy stronami procesu inwestycyjnego - pomiędzy gestorem sieci i inwestorem, jak również dopuszczać wprowadzenia innych, bliżej nieokreślonych w dniu wejścia w życie uchwały, elementów uzbrojenia terenu lub zmiany zagospodarowania terenu bez konieczności wprowadzenia zmian do planu. Natomiast zapisy § 13 ust. 10 uchwały w brzmieniu „iż dopuszcza się wprowadzenie innych elementów uzbrojenia terenu w oparciu o obowiązujące przepisy bez konieczności wprowadzenia zmian do planu” zdaniem organu nadzoru, stwarzają możliwość dowolnej zmiany postanowień planu odnośnie innych elementów uzbrojenia terenu objętych planem bez konieczności przeprowadzenia procedury określonej w art. 17 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Przepisy art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normują szczegółowo tryb sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, natomiast art. 27 tej ustawy ustala zasadę, iż zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane. Kwestionowane postanowienia Rady Gminy rażąco naruszają wskazane przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku i tym samym należy wyeliminować je z obrotu prawnego.

Powyższe działania organów gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA
w/z
Jan Maścianica
Wicewojewoda